

Første Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Med Fare for at trætte Tinget har jeg bedt om Ordet for en kort Bemærkning, fordi det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen endte sin Tale med en længere Henvendelse til mig. Jeg tror jeg kan sige, at det Billede, det ærede Medlem vilde tegne af min Virksomhed i disse Aar under Krigen, er noget urigtigt, for saa vidt som det var et Billede af en Mand, som udelukkende havde helliget sig Studier og slet ikke givet sig af med det offentlige Liv, medens Sandheden dog er den, at jeg, saa vidt det var mig muligt, i disse Aar blev paa min Post og udøvede det, der paahvilede mig, ogsaa vedrørende offentlige Sager. Da jeg kom hjem fra San Francisco, fik jeg at vide, at det var kommet frem ved Forhørene, at jeg stod som den næste paa Brøndums Liste. Det tyder jo ikke paa, at ens Liv har været i saadan fuldkommen Sikkerhed — det ærede Medlem vilde jo i sin i øvrigt saa høflige Henvendelse til mig skildre det, som om jeg helt havde været i et Elfenbenshus. Jeg synes, det havde været loyalere af det ærede Medlem, om han, da han skildrede de Bestræbelser, der blev gjort vedrørende Kommunisterne i Horserød, og gentagne Gange nævnte Pastor Povlsen og det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, ogsaa havde nævnt mig. Af det Brev, han selv har citeret, maatte han vide, at han burde have nævnt mig. Jeg forstaa, som jeg tidligere har sagt, den Lidenskabs Baggrund, som det ærede Medlem taler ud fra, men jeg synes, han havde tjent sig selv bedre ved ogsaa at give den, han angreb, det, han fortjener.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Nielsen: Jeg underkender absolut ikke det Arbejde, der er gjort for os i Horserød, saa meget mere som det er ganske faa, der har gjort det, saa vi kan saamænd gerne tage hele Kredsen med, ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch; men saa vil det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch maaske oplyse mig om, hvordan det da gik til, at han i sine Bestræbelser for økonomisk at hjælpe vore Paarørende løb Panden mod Muren. (*Hartvig Frisch:* Det gjorde jeg ikke!). Naa, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch løb altsaa ikke Panden mod Muren.

(*Hartvig Frisch:* Det fremgaar jo af Brevet!). Det er i og for sig meget interessant, da andre har gjort det. Om det saa skyldes det ærede Medlems Anstrengelser og de særlige Veje, han har kendt, at vi efterhaanden naaede op til efter omtrent to Aars Forløb at faa udbetalt 47 pCt. af de Lønninger eller den Indtægt, vi havde før Interneringen, skal jeg ikke kunne udtale mig om.

Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at her maa ikke være nogen Misforstaaelse. Min Karakteristik af Politiet gælder Politiet i Almindelighed, men ikke de enkelte Politimænd. Naturligvis ved jeg — man kan ikke have siddet i dansk Fængsel i 2½ Aar uden at vide det —, at der saavel blandt Politiet som blandt Fængselsfolkene var Folk, som saa at sige fra første Dag sluttede sig til Modstanden mod Tyskerne, men det, jeg har skildret, er Politiets almindelige Linie, den Linie, som er blevet anlagt over for os, den officielle Linie, om man vil, i Aarene indtil 29. August 1943. At der var disse Aftaler om, hvad der skulde ske i Horserød, ved jeg udmærket godt, alt for godt, og det er jo egentlig det, der gør det hele saa forfærdelig fortvivlet og for mig uigennemsigtigt, fordi det, som jeg allerede engang har sagt, var vor Loyalitet over for disse Aftaler, der gjorde, at vi ikke kom ud. Det er Sandheden.

Lige et Ord til det ærede Medlem Hr. Kjærboel, der har udsendt denne Skrivelse til Socialudvalgene. Den lyder meget smukt. Jeg vil gerne vide, hvad Socialministeriet gjorde for at kontrolere, at Socialudvalgene efterkom de Ordre, der blev givet.

Ministeren for særlige Anliggender (Mogens Fog): Som en af dem, der har været eftersøgt saavel af dansk Politi før 29. August som af tysk Politi efter den Dato, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Politiets Forhold til Kommunisterne og Frihedsbevægelsen.

Det er rigtigt, at mange Enkeltpersoner inden for Politiet og Administrationen viste Forstaaelse og ydede værdifuld Bistand, men man havde det bestemte Indtryk, at det skete i direkte Strid med den Holdning, Politiets øverste Ledelse indtog. Mange kan med mig attestere, at det illegale Arbejde i Danmark nok blev farligere efter 29. August, men ogsaa at det blev lettere. Det skyldtes, at det danske Politi arbejdede med større lokalt Kendskab og større Dygtighed end Gestapo, og store Dele af Politiet benyttede disse Egenskaber til med Nidkærlighed at forfølge den danske Frihedsbevægelse. Derfor er det